23

Το πριόνισμα του δέντρου

Μη! μην κόβετε τα δέντρα.

Όχι, όχι!
Δε σας αφήνουμε
να καταστρέψετε
το δέντρο.

Φύγετε αμέσως!
Θέλουμε τα δέντρα!
Μας αρέσουν,
τ' αγαπάμε πολύ.

Ακούς εκεί να κόψουν το δέντρο!
Και να πεις πως είχε πολλά
η πλατεία ... Οκτώ ήταν όλα κι όλα
και τώρα έμειναν μονάχα εφτά.
Στην αρχή η Ισμήνη δεν κατάλαβε
τι θα γινόταν.
Μόλις το πήρε είδηση, φτερά έβαλε
στα πόδια της*! Κουδούνι για κουδούνι
δεν άφησε όπου έμεναν τα παιδιά της παρέας.
Σε λίγο, όλα σχεδόν τα παιδιά είχαν κατέβει στην πλατεία. Πολύ αργά, όμως ... Το δέντρο ήταν κιόλας πεσμένο στο χώμα.
Άφωνα απόμειναν τα παιδιά. Τότε ήταν
που τ' αποφάσισαν!
Όλοι συμφώνησαν. Κανέναν δε θ' άφηναν να κόψει
απ' την πλατεία τους άλλο δέντρο.
Τα κατάφεραν! Την άλλη μέρα, όταν ήρθαν
να κόψουν και τ' άλλα δέντρα, βρήκαν τα παιδιά
μπροστά τους.
Άλλα σκαρφαλωμένα στα κλαδιά, άλλα μπροστά
στους κορμούς.
Τα δέντρα γλίτωσαν. Τα παιδιά νιώθουν περήφανα.

Λότη Πέτροβιτς-Ανδριτσοπούλου
(διασκευή)

* *φτερά έβαλε στα πόδια της=έτρεξε πολύ γρήγορα*

Παροιμίες για τα δέντρα

Ο πλάτανος θέλει
νερό
κι η λεύκα θέλει
αγέρα.

Σαν δεις πλάτανο
και βάτο,
τρέχει το νερό
από κάτω.

Χαίρεται ο πεύκος
τις δροσιές
κι ο έλατος τα χιόνια.

Τι θα μπορούσε να πει το δέντρο σ’ αυτούς που πήγαν να το κόψουν.

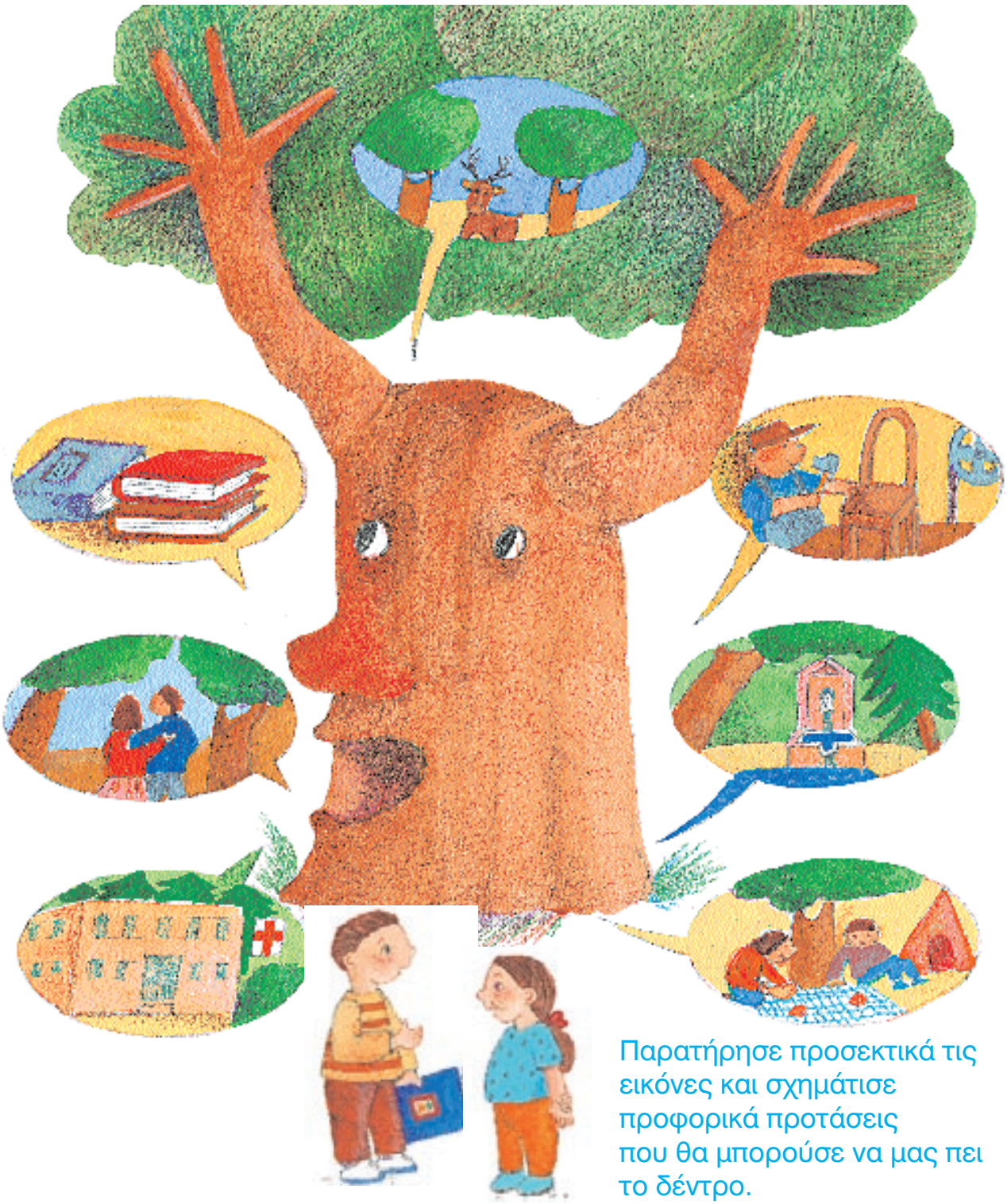

Παρατήρησε προσεκτικά τις εικόνες και σχημάτισε προφορικά προτάσεις που θα μπορούσε να μας πει το δέντρο.

Συμφωνία μ’ ένα δέντρο.

Έχω φίλο μου πιστό
ένα δέντρο φουντωτό.

Συμφωνία του ‘χω κάνει
με χαρτί και με μελάνι.

Να του δίνω εγώ νερό.
Να μου δίνει αυτό χορό.

Να του λέω σ’ αγαπώ.
Να μου δίνει τον καρπό.

Ν’ αγκαλιάζω τον κορμό του.
Να με λέει κι αδερφό του.

Και να ζήσουμε μαζί
όσο ζω κι όσο θα ζει.

Γ. Κρόκος